

Arrest

nr. 183 522 van 7 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 oktober 2016 met referentnummer 64937.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek van origine te zijn. U bent geboren op 2 augustus 1983 in de wijk Sharshoo van de stad Herat, provincie Herat. Toen u vijftien dagen oud was, verliet u met uw familie Afghanistan en vestigden jullie zich in de Iraanse stad Mashad. U ging in Iran drie jaar naar school en vervolgens ging u aan de slag als kleermaker.

In 2007 huwde u N.S. (o.v. 5.003.841; 00/25910B), die op 31 augustus 2000 in België asiel had aangevraagd en wiens asielaanvraag op 11 juli 2003 werd afgewezen. Haar beroep voor de Raad

van State werd op 25 januari 2006 verworpen. Op 18 februari 2004 werd N.S. door de Dienst Vreemdelingenzaken geregulariseerd. Enkele jaren later bekwam ze de Belgische nationaliteit.

In de zevende maand van de Iraanse kalender (23 september – 22 oktober) in het jaar 2007 verliet u Iran om op 1 juli 2009 in België uw echtgenote te vervoegen. Op 4 december 2009 dienden jullie samen een aangifte van huwelijk in bij de stad Turnhout. Jullie huwelijksaanvraag werd op 19 februari 2010 geweigerd. Op 12 juni 2015 dienden u en uw vrouw een aanvraag tot wettelijke samenwoning in. Ook deze aanvraag werd geweigerd.

Op 29 juni 2015 diende u in België een asielaanvraag in. U vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van de veiligheidssituatie in Afghanistan en uw gebrek aan netwerk en eigendommen in Afghanistan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de Afghaanse paspoorten van u en uw echtgenote en een bundel opleidingscertificaten behaald in België en verklaringen over uw vrijwilligerswerk in België neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat aan uw verklaringen betreffende uw herkomst en achtergrond geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke nationaliteit, herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Het is immers het land en de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke identiteit of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de terugkeervrees niet aangetoond wordt. Een asielzoeker die over zijn nationaliteit, eerdere verblijfplaatsen of verblijfsomstandigheden ongelooftwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een land of streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u onvoldoende kennis over uw land van herkomst heeft en dat uw verklaringen over uw verblijf in Iran in de hoedanigheid van Afghaanse vluchteling sterk ontoereikend zijn. Bij uw bewering afkomstig te zijn uit Herat en uw ganse leven als Afghaanse vluchteling in Iran te hebben gewoond, moeten dan ook ernstige twijfels worden geplaatst.

Zo valt het vooreerst op dat u een sterk verbasterde versie van uw moedertaal spreekt. Als u gevraagd wordt naar Afghaanse maanden spreekt u deze namen op een dergelijke wijze uit dat ze met moeite te begrijpen zijn. Als u hierop gewezen wordt, erkent u dit en wijst u als verklaring hiervoor op uw verblijf in Iran (CGVS p.7-8). Bij monde van uw advocaat brengt u ook zelf aan dat de taal die u hanteert niet eens op het Dari lijkt (CGVS p.7). Dit is een frappante vaststelling. U bent immers volgens uw verklaringen opgegroeid in een Afghaanse gezin. Uw ouders brachten het grootste deel van hun leven in Afghanistan door en er kan dan ook aangenomen worden dat ze ondanks hun verblijf in Iran voornamelijk Dari spraken met u. U woonde bovendien naar eigen zeggen in Iran in een Afghaanse wijk, had vooral Afghaanse vrienden, huwde naar eigen zeggen een Afghaanse vrouw met wie u zes jaar samenwoonde en had ook in België contacten met Afghanen (CGVS p.8,11). Dat uw uitspraak beïnvloed werd door uw verblijf in Iran is onvermijdelijk, maar dat u (die steeds in een Afghaanse context woonde) een taal hanteert die niet eens lijkt op het Dari is niet aannemelijk.

Verder blijkt dat de Afghaanse kalender u zo goed als vreemd is. Als u data gevraagd worden over uw leven voor uw komst naar België grijpt u vreemd genoeg steeds terug naar de Westerse kalender en kan u slechts na herhaaldelijk aandringen enkele Afghaanse jaartallen vermelden (CGVS p.2,11). Dat u, die slechts een beperkte scholing genoot, niet vlot data kan geven hoeft niet te verbazen. Het is wel verwonderlijk dat u meerdere exacte data volgens de Westerse kalender kent, maar ze niet kan geven in de Afghaanse-Iraanse kalender, de kalender van het land waar u de gebeurtenissen meemaakte. Ook

stelt uw kennis van de Afghaanse maanden teleur. Slechts vier maanden van de Afghaanse kalender kan u benoemen (CGVS p.7).

Over Herat, uw beweerde plaats van herkomst, mist u eveneens de meest cruciale informatie. Als u gevraagd wordt over Herat te vertellen, kan u enkel aangeven dat Herat historische monumenten heeft (CGVS p.8). U bent vrij terughoudend om de omgeving rond Herat stad te beschrijven. U neemt aan dat de omgeving van Heratstad getypeerd wordt door kleine rivieren en een bos, al voegt u er direct aan toe dat u het niet precies weet (CGVS p.8). Als u gevraagd wordt of Herat al dan niet aan een zee ligt, twijfelt u maar antwoordt u uiteindelijk bevestigend (CGVS p.8). In werkelijkheid is er in de wijde omtrek van de stad Herat geen zee te bespeuren. Indien u daadwerkelijk opgroeide in een gezin dat van Herat afkomstig is en gezien de vele Heraatse arbeidsimmigranten in Mashad waarmee u als Afghaan ongetwijfeld in contact kwam, kan het niet ingebeeld worden dat u niet eens weet of Herat al dan niet aan een zee gelegen is. Er kan immers van uit gegaan worden dat u als ongewenste vreemdeling in Mashad een minimum aan interesse in uw plaats van herkomst heeft.

Voorts mist u ook algemene informatie over uw voorgehouden vaderland. Zo is uw kennis van bekende landgenoten volkomen ontoereikend. Bekende Afghanen die tot uw etnische groep behoren kan u niet vermelden (CGVS p.9). Ahmad Shah Massoud, Karzai, Abdullah Abdullah en Ashraf Ghani zijn de enige Afghanen die u kan noemen (CGVS p.9). Naast de oud-president en de huidige sinds 2014 en zijn tegenstander is u dus enkel Ahmad Shah Massoud bekend. Dit is bijzonder beperkt. Uw kennis van Massoud doet bovendien de wenkbrauwen fronsen. U bent er immers niet van op de hoogte dat deze charismatische Tadzjiekse Moedjaheddinleider in 2001 het leven liet. U meent immers dat hij nog steeds iets belangrijks doet in Afghanistan (CGVS p.9). Dat uw kennis van vooraanstaande landgenoten dermate beperkt is, is frappant.

Ook over de omstandigheden waarin uw ouders Herat zouden zijn ontvlucht, weet u slechts vage verklaringen af te leggen. U weet dat uw ouders Afghanistan verlieten omwille van de gevechten tegen de Russen maar wie de Russen bevocht weet u niet (CGVS p.5-6). Als u de term moedjaheddin genoemd wordt, herkent u er niet de strijdende partijen in die decennialang Afghanistan beheersten (CGVS p.9). Dat u niet op de hoogte bent van dit zeer belangrijke stuk recente Afghaanse geschiedenis dat niet alleen uw familie maar ook duizenden andere Afghaanse families naar Mashad deden vluchten, is zeer verwonderlijk. Voorst heeft u er ook geen idee van welke situatie in Herat uw ouders ontvluchtten. U houdt het erop dat u te jong was destijds (CGVS p.5-6). Aangezien u steeds met uw ouders samenwoonde in Iran vormt uw jonge leeftijd ten tijde van de vlucht zelf een onvoldoende verklaring voor uw gebrekkige kennis. Dat u werkelijk tot de groep Afghanen uit Iran behoorde, moet dan ook ernstig worden betwijfeld.

De evolutie van de veiligheidssituatie in Herat gedurende uw verblijf in Mashad is u ook vreemd. Hoewel u beweert dat u elke dag in Iran nieuws ontving over de gevechten in Afghanistan kan u in het geheel niets vertellen over de veiligheidssituatie in Herat (CGVS p.5,10). Nochtans beweert u dat het juist de veiligheidssituatie in Herat was die jullie deed afzien van een terugkeer naar Herat ondanks de slechte levensomstandigheden in Iran (CGVS p.10,11). Indien u daadwerkelijk het moeilijke leven van een illegale Afghaan in Iran verdroeg omdat u een terugkeer naar Herat niet mogelijk achtte omwille van de veiligheidssituatie aldaar, kan er van u worden verwacht dat u een begin van kennis over de situatie in Herat heeft en u daar toch enigszins over zou kunnen vertellen. Dat u dit op geen enkele manier kan, haalt het geloof in uw verklaringen onderuit.

Daarnaast schiet ook uw kennis over Afghanistan op verschillende andere vlakken tekort. Gevraagd naar Afghaanse provincies kan u er vier noemen, met name Herat Pansjhir Kunduz en Kandahar. De vraag om wat meer te vertellen over Kunduz kan u niet beantwoorden en u moet vervolgens bekennen dat u uw kennis haalde uit nieuwsberichten die u in België opving en gesprekken met Afghanen in België (CGVS p.8). Een van de grote Afghaanse provinciehoofdsteden, Lashkar Gah, blijkt u helemaal niet te kennen (CGVS p.10). Ook verbaast u met de uitspraak dat in Afghanistan en in Iran dezelfde gewichtsmaat, namelijk de kilogram gebruikt worden (CGVS p.8). U zou mogen weten dat er in Afghanistan verschillende eigen gewichtsmaten in omloop zijn. Van jerib heeft u dan weer wel gehoord, al wordt deze oppervlaktemaat ook in Iran gebruikt (CGVS p.10).

Tenslotte werd u gevraagd of u zelf nog informatie over Afghanistan kan aandragen. Het blijkt een onmogelijke opgave voor u (CGVS p.11). Zelfs indien u niet in Afghanistan zelf verbleven heeft, zou u in staat moeten zijn om zelf informatie over uw beweerde vaderland aan te dragen. U beweert immers dat u steeds in een Afghaan gezin verbleef, dat u in Iran in een wijk woonde die bekend was omwille van zijn grote Afghaanse gemeenschap en dat u een Afghaanse vrouw trouwde waarmee u zes jaar samenleefde. Dat u ondanks uw leven in een Afghaanse context zelf geen informatie kan geven over Afghanistan is veelzeggend over het geloof in uw verklaringen over uw identiteit, achtergrond en levensomstandigheden.

Herhaaldelijk tracht u uw povere kennis van Afghanistan te verklaren door te verwijzen naar uw verblijf in Iran als Afghaanse vluchteling. Dit kan slechts ten dele aanvaard worden. Het is in dit verband

overigens van belang om op te merken dat u uw bewering steeds in Iran te hebben gewoond op geen enkele manier middels documenten,... staaft. Ook uw kennis van de levensomstandigheden van de Afghaanse vluchtelingen in Iran valt te zwak uit om geloof te kunnen hechten aan uw bewering dat u als Afghaan in Iran verbleef. U beweert dat u tot 1379 (21 maart 2000 – 20 maart 2001) over een Iraanse verblijfskaart beschikte, de zogenaamde blue card. Deze kaart moest om de zes maanden verlengd worden. Na het overlijden van uw vader slaagde u er niet in de kaart te verlengen waarna u uw legale status in Iran verloor (CGVS p.3). In werkelijkheid moest de blue card niet om de zes maanden vervangen worden. De kaart had een onbeperkte geldigheid tot ze eenmalig tegen een nieuw systeem, met name Amayesh, ingeruild moest worden. Dat u verkeerdelijk meent dat u uw verblijfskaart om de zes maanden moest laten vernieuwen, haalt het geloof in uw beweringen sterk onderuit. Ook zou u mogen weten waar Amayesh voor staat, zelfs al bezat u zelf een dergelijke vergunning niet, aangezien deze verblijfsvergunning een belangrijk deel van het leven van zeer veel van uw landgenoten in Iran is. U kan zich echter niet herinneren wat Amayesh ook al weer is (CGVS p.11). Wel beweert u dat u de verblijfsvergunningen voor Afghanen zag voor uw vertrek naar Europa. U omschrijft ze als beige tot geelachtig van kleur (CGVS p.8). Kaarten met andere kleuren herinnert u zich niet (CGVS p.9). Geen van kaarten die van 2001 tot uw vertrek in 2007 in omloop waren hadden evenwel een beige of geelachtige kleur (CGVS p.8). De kaarten die na uw vertrek in 2010 uitgegeven werden waren wel geel van kleur. U werd met deze vaststelling geconfronteerd maar hield vast aan uw verklaringen (CGVS p.9). Bovenstaande bevinding doet sterk vermoeden dat u uw kennis uit studie en niet uit persoonlijke ervaringen haalt.

Voorts beweert u dat uw wijk in Mashad zowel door Iraniërs als door Afghanen bewoond werd en voegt u eraan toe dat u vooral met de Afghanen contact had (CGVS p.6). Als u gevraagd wordt om meer informatie te geven over de achtergrond van de Afghanen in uw wijk beperkt u uw omgang met de Afghaanse inwoners tot één familie en één man (CGVS p.6). Dit is weinig ernstig. Als er verder naar uw kennis van andere "Afghaanse" wijken gepeild wordt, beperkt u ook daar uw kennisgebied en beweert u dat u enkel informatie heeft over de wijk waar u woonde (CGVS p.6). In welk stadsdistrict uw wijk gelegen is, weet u echter niet (CGVS p.6). U verbaast ook door te beweren dat er in uw wijk geen Afghaanse school gelegen was (CGVS p.9). Uit Informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er wel degelijk een Afghaanse school in uw wijk te vinden was. Dat u dit als Afghaanse inwoner van die wijk niet zou weten, is zeer merkwaardig. Voorts meent u ook verkeerdelijk dat de Afghanen in Iran niet konden stemmen voor de Afghaanse verkiezingen en weet u ook niet of Afghaanse kinderen al dan niet schoolgeld moesten betalen indien ze aan Iraanse scholen studeerden (CGVS p.9). Dit alles is hoogst merkwaardig.

Tenslotte is het veelbetekenend dat u geen juiste kennis heeft van de verhouding van de twee eenheden waarin de Iraanse munt wordt aangegeven. Waar de officiële waardeschaal de Rial is, de eenheid waarin de Iraanse bankbiljetten worden weergegeven, wordt er in de dagelijkse omgang en voor het aangeven van prijzen de eenheid doorgaans Tooman gebruikt. U gelooft dat 1 Rial gelijk is aan 10 Tooman (CGVS p.7). In werkelijkheid is 10 Rial gelijk aan 1 Tooman. Indien u daadwerkelijk jarenlang in Iran woonde zou u een goede kennis moeten hebben van het verschil in waarde tussen de weergegeven prijs en de waarde op de bankbriefjes. Dat u deze kennis niet bezit, haalt het geloof in uw verblijf in Iran ernstig onderuit.

Daarnaast moet er nog op de laattijdigheid van uw asielaanvraag gewezen worden. U kwam in België aan op 1 juli 2009 en wachtte maar liefst zes jaar alvorens een asielaanvraag in te dienen. Dat u in tussentijd op basis van uw huwelijk een verblijfsvergunning trachtte te bekomen, kan niet als vergoelijking aangehaald worden. Uw aanvraag werd immers op 19 februari 2010 afgewezen. U wachtte vervolgens tot 12 juni 2015 om een aanvraag tot wettelijke samenwoning in te dienen. Slechts toen ook deze procedure negatief afgesloten werd, diende u een asielaanvraag in (CGVS p.6). Indien u daadwerkelijk een Afghaan bent die gelooft dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de veiligheidssituatie in Herat en zijn gebrek aan netwerk en eigendommen aldaar, zou men verwachten dat u een eventuele repatriëring naar Afghanistan zou trachten te vermijden door onmiddellijk uw beschermingsnood kenbaar te maken in plaats van zes jaar zonder legaal verblijfstatuut in België te verblijven. Dat de advocaat die u bijstond in uw voorgaande procedures er niet van op de hoogte zou zijn geweest dat u parallel aan deze procedures een asielaanvraag kon indienen, zoals uw huidige advocaat beweert, biedt hiervoor geen afdoende verklaring (CGVS p.7).

Tot slot moet er aangekaart worden dat u ook over het gebrek aan bewijskrachtige stukken om uw asielaanvraag te ondersteunen geen aannemelijke verklaringen aflegt. De documenten die u in Iran had bleven na het overlijden van uw moeder bij uw zus, tot uw zus vier maanden voor uw gehoor Iran verliet. Sindsdien heeft u geen spoor meer van uw zus, zo zegt u (CGVS p.3). Het is zeer merkwaardig dat u in de zes jaar dat u in België verbleef uw zus niet vroeg om uw stukken op te sturen (CGVS p.3). Als verklaring kan u enkel zeggen dat u niet dacht dat het nodig was (CGVS p.3). Over uw Iraanse verblijfsvergunning beweert u eerst dat u ze weggooid omdat ze geen nut voor u had (CGVS p.3). Als

u gevraagd wordt waarom u het enige stuk weggooid dat uw identiteit kon bevestigen, komt u terug op uw verklaring en stelt u dat u de kaart niet weggooid maar dat ze gewoon thuis ligt (CGVS p.3). Deze plotse aanpassing in uw verklaringen kan niet overtuigen.

Wel brengt u een Afghaans paspoort aan uitgegeven door de Afghaanse ambassade te Brussel op 1 april 2014. Uw verklaringen over dit paspoort doen evenwel sterk afbreuk aan de bewijswaarde van het stuk. U vertelt dat u een paspoort bekwaam aan het begin van 2010. Om dit paspoort te verkrijgen moest u enkel uw identiteitsgegevens verklaren en 30 euro betalen (CGVS p.4). Aangezien u nooit eerder een Afghaans identiteitsdocument had, heeft er geen enkel idee van hoe de Afghaanse overheid kon weten wie u bent en wanneer of waar u geboren bent (CGVS p.4). Als u erop gewezen wordt dat uit uw dossier blijkt dat u niet een maar wel twee paspoorten heeft, erkent u dit. U vertelt dat u in 2014 een nieuw paspoort aanvraag omdat de gemeente opmerkte dat de achternaam op uw paspoort anders geschreven werd (CGVS p.8). Dat u vervolgens dermate gemakkelijk uw identiteitsgegevens op een nieuw paspoort liet wijzigen, haalt verder de waarde van de Afghaanse paspoorten onderuit.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen moet besloten worden dat aan uw bewering dat u als Afghaans vluchteling uit Herat steeds in Iran heeft gewoond geen geloof kan worden gehecht. Zowel de aangebrachte stukken, uw kennis van Afghanistan en Herat als uw kennis van de leefwereld van een Afghaanse vluchteling in Iran kunnen onvoldoende overtuigen om te kunnen aannemen dat u daadwerkelijk een Afghaan uit Iran bent. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw achtergrond en levensloop, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw identiteit, nationaliteit, verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen kernaspecten van uw asielaanvraag en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaatvluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 4 september 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt wie u bent en waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Desalniettemin hield u vast aan uw verklaringen (CGVS p.11-12).

Naast het neergelegde paspoort brengt u ook een paspoort van N.S. neer. Ongeacht de bewijswaarde van haar paspoort, mist het stuk bewijskracht om het geloof in uw identiteit te kunnen herstellen. De neergelegde certificaten getuigen dat u in België verschillende cursussen volgde, dat u zich als vrijwilliger inzette en de intentie heeft om in België te werken. Deze stukken hebben echter geen uitstaans met uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” en van artikel 48/7, § 2, b) van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoeker verwijst naar een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR en stelt dat rekening dient te worden gehouden met zijn persoonlijkheid, onder meer zijn intellectuele vermogens, zijn leeftijd en psychologische stoornissen. Hij voert aan dat verweerder heeft nagelaten met zijn profiel rekening te houden. Hij stelt via land naar België te zijn gekomen en stelt als volgt: “*Wat verzoeker in Iran en onderweg meegemaakt heeft weet alleen hij en zijn God. Een ding dat wij met zekerheid weten is dat mensen die via het land (Iran, Turkije en Griekenland) naar Europa komen zijn getraumatiseerd.*” Verder stelt verzoeker dat hij volledig is vervreemd van de Afgaanse samenleving en verwijst hij naar een rapport over “*Treatment of returnees*”. Hij stelt dat hij ingeval van een eventuele terugkeer zal worden gemarginaliseerd door zijn Afgaanse landgenoten. Hij meent dat hij de bescherming van zijn land van herkomst niet zal kunnen inroepen omdat de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“Verweerder verwijst naar de taal van verzoeker en stelt dat deze niet op Dari lijkt. De taal die verzoeker spreekt is Dari maar met een zware Herate accent. Iedere Afghan weet hoe de mensen uit provincie Herat spreekt. Men moet zeer aandachtig luisteren om te begrijpen.

Verweerder is onderdaan van een land waar gelijkaardige situatie zich voordoen. Wanneer iemand uit Brugge met iemand uit Antwerpen communiceert moet de Antwerpenaar zeer aandachtig luisteren om te begrijpen.

Verweerder heeft nagelaten om ermee rekening te houden en ze nam een beslissing alsof ze nooit van dergelijke verschillen gehoord heeft.

Verweerder heeft het over het hoofd gezien dat de Afghanen in Iran zich schamen om Dari te spreken uit angst uitgelachen te worden door de Iraniërs.

Verzoeker wenst te verwijzen naar het gehoorverslag pagina 11 waarin het volgende staat:

Wat kan u me vertellen over Afghanistan om me te overtuigen dat u Afgaan bent?

Mijn taal, en de dingen die ik zei over Afghanitan en pp dat ik heb.

Verzoeker stelt zeer overtuigend dat zijn taal. Eveneens op pagina 12 van dit gehoorverslag.

Als raadsman van Afgaanse vluchtelingen heeft de raadsman van verzoeker in meerdere dossiers gehoord dat Afghanen probeerden zoveel mogelijk Farsi te spreken om zo niet in aandacht te komen van Iraniërs.

Verweerder heeft het over het hoofd gezien dat de echtgenote van verzoeker ook afkomstig is uit de provincie Herat. Verweerder op heel goed op de hoogte van deze feiten maar ze heeft toch nagelaten om dit dossier op een zorgvuldige wijze te onderzoeken. Verweerder gaat vanuit dat in een Afgaanse wijk alleen Afghanen wonen.

Woont in Bergerhout in Antwerpen alleen Marokkanen?

Het antwoord is nee!

Van een dossierbehandelaar mag verwacht worden dat ze op de hoogte is van dergelijke informatie.

Verzoeker is van oordeel dat zelfs een robot een correcte beslissing zal genomen hebben in zijn situatie. In zijn geval is $2 + 2 = 4$ maar verweerder heeft zo berekend dat het op een 5 neerkomt.

Begrijpen kan wie kan begrijpen, noch verzoeker noch zijn raadsman kan een dergelijke beslissing begrijpen. Verweerder vindt het verwonderlijk dat verzoeker de Afgaanse kalender niet kent. Heeft verzoeker gesteld dat hij in Afghanistan gans zijn leven gewoond?

Het antwoord is nee?

Hij woonde gans zijn leven in Iran en dit als een laaggeschoolde persoon. Het feit dat hij de westerse kalender tot een bepaalde hoogte kent is te danken aan het feit dat hij 9 jaar weg is uit Iran. (2 jaar onder weg en 7 jaar in België) in die periode heeft verzoeker meerdere cursussen en opleidingen gevolgd.

Het is niet zo moeilijk om dit te begrijpen!

Verweerder verwijst naar de kennis van verzoeker over Herat.

Ten eerste woonde hij gans zijn leven in Iran en België.

Ten tweede heeft hij nooit gezegd dat er een zeer is. Verzoeker stelde het volgende:

Ik weet het niet precies, maar ik denk dat er een strand moet zijn. (gehoorverslag pagina 8)

Verweerder gaat vanuit dat een strand altijd naast een zee ligt. In Antwerpen linkeroever ligt naast de kanaal ook een strand. Het woord strand betekent voor verzoeker een stukje grond met zand naast water.

strand (kust), een strook land langs het water

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Strand>

Verzoeker verwijst naar pagina 2 van zijn gehoor verslag waarin het volgende staat:

Weet u in welk jaar u geboren bent volgens Afgaanse – Iraanse kalender? In 1362

Geboorteplaats? Herat

Waar in Herat? District 2

In welke wijk? Shershoo

Verzoeker stelde dat hij in 2007 Iran verliet. Verweerder vroeg naar de Afgaanse kalender en hij stelde 1387. Eruit blijkt dat verzoeker inderdaad voor zijn vertrek naar Europa in Iran gewoond heeft.

Verweerder stelt dat verzoekers kennis over bekende landgenoten ontoereikend is. Verzoeker noemde 4 bekende Afghanen en hij is van oordeel dat dit moet voldoende zijn. Verweerder stelt dat verzoekers kennis over Afghanistan tekort schiet. Verzoeker kende 4 provincies en het feit dat hij in contact is met de Afghanen in België is een bewijs dat hij Afgaan is.

Verzoeker heeft op pagina 10 van het gehoorverslag ook provincie Ghazni genoemd. Verzoekers grootvader is afkomstig uit deze provincie. Verweerder heeft blijkbaar geen tijd en belang om dit te lezen en in overweging te nemen.

Verzoeker meent dat hij ten onrechte kwalijk genomen was omdat hij niet op de hoogte was van de dood van Ahmadsha Masood.

Als Uw Raad naar de antwoorden van verzoeker hieromtrent kijkt, zal Uw Raad vaststellen dat verzoeker het volgende woorden gebruikte:

Ik hoorde dat hij Russen en Taliban bevocht,

Hij was een belangrijk officier

Verweerder heeft nagelaten om aan verzoeker te vragen waarom hij in verleden tijd spreekt.

Bedoelde hij dat deze man niet meer werkte en niet meer leefde? Fax/03 689 06 15

Verweerder neemt verzoeker kwalijk omdat hij niet wist waar Lashkarga zich bevindt. Verzoeker weet wat dit woord betekent en hij weet ook waar deze stad zich in Mashad bevindt.

Als verweerder niet tevreden is met dit antwoord mag men van haar verwachten dat ze aan verzoeker vraagt of hij weet waar Lashkarga in Afghanistan gelegen is.

Verweerder heeft nagelaten om dit te doen.

Verweerder verwacht nogmaals ten onrechte dat verzoeker moet weten welke gewichtsmaten gebruikt worden. Verzoeker was heel jong, jong, jong toen hij Afghanistan verliet. Hij heeft nooit boodschappen gedaan. Het niet logisch om dergelijke informatie van hem te verwachten.

Hij verblijf nooit een in asielcentrum en hij is in contact met Afghanen. Dit is een bewijs dat hij een Afgaan is.

Verweerder neemt verzoeker kwalijk omdat hij niet wist dat in zijn wijk een Afgaanse school was. Verzoeker had geen schoolgaande kinderen om dit te wijten. Verzoeker wenst te verwijzen naar pagina 11 van het gehoorverslag waarin duidelijk blijkt dat hij heel lang in Iran gewoond heeft.

Verweerder stelt dat het Afgaanse paspoort van verzoeker geen waarde heeft. De Afgaanse ambassade in Brussel geeft niet zomaar een Afgaanse paspoort aan iemand. Ze doen de nodige onderzoeken ten einde zeker te zijn of de aanvrager een Afgaan is.

Verzoeker verwijst naar pagina 4 van zijn gehoorverslag waarin het volgende staat:

Hoe weet de ambassade dat u geboren bent in Herat in 1362 -1983?

Ik weet het niet, misschien hebben ze contact in Afgh en belden ze hen

Wat betreft zijn verblijf van in Iran wenst hij te verwijzen naar het gehoorverslag pagina 6, 7, 10

Uit wat voorafging blijkt dat verzoekers passieve kennis overeenstemt met iemand die lang niet in Afghanistan gewoond heeft.

Verweerder gaat vanuit van een ingestudeerde kennis. Verzoeker woont 7 jaar in België en zijn vrouw heeft al interviews gehad met verweerder in het kader van haar eigen asielaanvraag. Iemand die dingen instudeert laat een zeer actieve kennis zien. Wat in casu niet het geval is.

Verzoeker wenst te verwijzen naar pagina 10 van zijn gehoorverslag en hij is van mening dat verweerder hem geïnterviewd heeft alsof hij een medewerker van de asielinstantie van Iran is. Alsof hij nooit op de hoogte was van het feit dat miljoenen Afghanen in gelijkaardige situatie leven zoals verzoeker.

Verweerder stelt: *U had geen bezit in Iran, en heeft geen over de veiligheidssituatie in Herat dus waarom bleef u in Mashad leven in de slechte omstandigheden van illegale Afghanen?*

Verweerder leeft in haar eigen wereld: *totaal niet op de hoogte van de situatie van de asielzoekers. Miljoen Afghanen wonen in gelijkaardige situatie in Iran. In België leven honderden asielzoekers zonder opvang en verblijfsvergunning. Ze worden uitgebaat tegen een hongerloon. Toch willen ze niet teruggaan naar Afghanistan omdat geen enkele persoon met gezond verstand zoiets overweegt.*"

2.1.1.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker stelt dat hij volledig is vervreemd van de Afghaanse samenleving omdat hij zijn hele leven in Iran en België heeft gewoond. Hij meent dat het rapport "*Treatment of returnees*" van toepassing is op zijn situatie. Hij meent ingeval van een eventuele terugkeer te worden gemarginaliseerd door zijn Afghaanse landgenoten.

Verder meent verzoeker dat verweerder naliet om te motiveren waarom hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst naar het arrest *Elgafaji* over de "sliding scale" en meent dat hij omwille van bovenvermelde redenen de persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk heeft gemaakt.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Waar verzoeker stelt dat minstens "*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van "*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" kan dan ook niet worden aangenomen, aangezien deze zinsnede geen enkele inhoudelijke waarde heeft.

Verzoeker voert aan dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming omwille van de veiligheidssituatie in Afghanistan en zijn gebrek aan netwerk en eigendommen. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn Afghaanse nationaliteit gelet op (a) zijn kennis en uitspraak van het Dari, (b) zijn gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender, (c) zijn gebrekkige kennis van Herat en van Afghanistan, (d) zijn vage verklaringen over de omstandigheden waarin zijn ouders Herat zouden zijn ontvlucht, (e) zijn gebrekkige kennis over de evolutie van de veiligheidssituatie in Herat gedurende zijn beweerde verblijf in Iran, (ii) evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden verblijf in Iran als Afghaanse vluchteling gelet op (a) zijn foutieve verklaringen met betrekking tot de verblijfskaarten van Afghanen in Iran, (b) zijn gebrekkige kennis van de wijk in Mashad waar hij in Iran zou hebben verbleven, (c) zijn gebrekkige kennis van de gebruikte munteenheden in Iran, (iii) hij zijn asielaanvraag laatijdig – zes jaar na zijn aankomst in België – indiende, (iv) hij geen afdoende verklaring kan bieden voor het gebrek aan bewijskrachtige documenten *in casu*, (v) zijn verklaringen over zijn Afghaanse paspoort(en) afbreuk doen aan de bewijswaarde ervan, (vi) hij desondanks uitdrukkelijke confrontatie met de ongelooftwaardigheid van zijn beweerde afkomst en verblijfplaatsen tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS), blijft vasthouden aan

zijn verklaringen, en (vii) de overige door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Waar verzoeker verwijst naar een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR, dient erop gewezen dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Verder laat verzoeker na *in concreto* aan te duiden waar of op welke wijze verweerder volgens hem geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden met zijn persoonlijkheid. Het loutere feit dat verzoeker via land naar België reisde, toont op zich helemaal niet aan dat hij getraumatiseerd zou zijn. Verzoeker, die reeds meer dan zes jaar in België verblijft, laat na ook maar enig medisch, psychologisch of psychiatrisch attest voor te leggen waaruit zou kunnen blijken dat hij getraumatiseerd is, laat staan dat het hierdoor voor hem niet mogelijk zou zijn om coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Waar verzoeker verwijst naar een rapport over "*Treatment of returnees*" en stelt dat hij ingeval van terugkeer zal worden gemarginaliseerd door zijn Afghaanse landgenoten, laat hij na *in concreto* aan te duiden waarom of op welke wijze hij zou worden gemarginaliseerd of waarom dit in zijn hoofdte vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet zou uitmaken. Een loutere verwijzing naar algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon kan immers bezwaarlijk worden beschouwd als een dergelijke *in concreto*-uiteenzetting.

Waar verzoeker aanvoert dat hij met de taal van mensen uit Herat spreekt, dient erop gewezen dat verzoeker tijdens zijn gehoor verklaarde dat hij het Dari op moeilijk te begrijpen wijze uitspreekt omwille van zijn verblijf in Iran. Geenszins maakte verzoeker melding van zijn beweerde afkomst uit Herat teneinde zijn moeilijk te begrijpen uitspraak te verklaren, zodat zijn uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift dienaangaande een loutere *post factum*-verklaring uitmaakt. Verzoekers uiteenzetting over de communicatie tussen mensen uit Antwerpen en Brugge is *in casu* geenszins relevant. Dat Afghanen zich schamen om Dari te spreken uit vrees te worden uitgelachen door de Iraniërs, is slechts een blote bewering die verzoeker op geen enkele wijze staft. Op welke wijze het feit dat verzoekers echtgenote eveneens van Herat afkomstig zou zijn op zich een ander licht zou kunnen werpen op de motieven in de bestreden beslissing, kan niet worden ingezien. Verzoekers uiteenzetting over de aanwezigheid van Marokkanen in Borgerhout is *in casu* evenmin relevant. Nergens uit de bestreden beslissing blijkt immers dat verweerder ervan uitgaat dat in een Afghaanse wijk enkel Afghanen wonen. Hoe dan ook doet dit geen afbreuk aan verzoekers gebrekkige kennis over het leven van Afghaanse vluchtelingen in Iran en meer bepaald is de wijk Mashad.

Waar verzoeker wijst op het feit dat hij een laaggeschoolde persoon is, dient erop gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Verzoekers gebrekkige kennis van de Afghaans-Iraanse kalender duidt wel degelijk op de leugenachtige aard van zijn verklaringen over zijn herkomst, aangezien er in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker dermate gemakkelijk de westerse kalender kan hanteren, terwijl hij geen exacte data kan geven van feiten in de Afghaans-Iraanse kalender, die hij nochtans zou hebben gebruikt toen hij de beweerde feiten meemaakte. Verzoekers uiteenzetting over de betekenis van het woord strand, is verder niet relevant, daar uit zijn eigen uiteenzetting blijkt dat het gaat om een plaats aan de kust: "*strand (kust), een strook land langs het water*" (de Raad onderlijnt). Verzoeker toont verder niet aan dat er in Herat een ander stuk land is dat als een strand kan worden beschouwd. Gelet op de aangevoerde lage scholingsgraad van verzoeker, is het overigens niet aannemelijk dat verzoeker een dergelijke specifieke definitie zou hanteren telkens wanneer hij het woord strand gebruikt.

Op welke wijze het loutere feit dat verzoeker in België in contact is met Afghanen zou aantonen dat hij zelf een Afghaan is, kan niet worden ingezien. Verzoeker laat na aan te tonen dat iedereen die in België in contact staat met Afghanen, zelf Afghaan zou zijn. Ook laat verzoeker na de relevantie te duiden van het feit dat zijn grootvader van de provincie Ghazni afkomstig zou zijn. Betreffende Ahmad Shah Massoud dient vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn gehoor verklaarde te denken dat deze persoon nog steeds iets belangrijks zal doen in Afghanistan (gehoorverslag CGVS, p. 9), zodat het feit of hij enkele zinnen in de verleden tijd zegde over deze persoon, evenmin relevant is. Tevens blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker de Afghaanse provinciehoofdplaats Lashkar Gah niet kende gezien hij dit

situeert in Iran (gehoorverslag CGVS, p. 10). Indien verzoeker verklaart deze plaats niet te kennen, kan niet worden ingezien wat het nut zou zijn van de vraag waar deze plaats is gelegen. Verder dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt gewezen op verzoekers verklaring dat men in Afghanistan en Iran dezelfde gewichtsmaat gebruikt, namelijk de kilogram. Dat verzoeker heel jong was ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan en dat hij nooit boodschappen zou hebben gedaan, doet geen afbreuk aan de incorrectheid van zijn verklaring. Bovendien wordt er in de bestreden beslissing meermaals terecht op gewezen dat verzoeker verklaarde steeds binnen de Afghaanse vluchtelingengemeenschap in Iran te hebben gewoond en vooral met Afghanen contact te hebben gehad, zodat het niet onredelijk is van hem te verwachten dat hij ervan op de hoogte is dat er in Afghanistan en Iran verschillende gewichtsmaten worden gebruikt, laat staan dat dit niet de kilogram betreft. Het loutere feit dat verzoeker geen kinderen heeft, doet dan ook geenszins afbreuk aan de redelijke verwachting dat hij op de hoogte is van een Afghaanse school in zijn wijk in Iran. Verzoekers ongeloofwaardige verklaringen over zijn paspoort zijn bovendien de reden om de bewijswaarde van zijn paspoort in twijfel te trekken. Nergens in de bestreden beslissing wordt geopperd dat er op de Afghaanse ambassade onvoldoende onderzoek wordt gedaan bij de aflevering van een paspoort.

De vaststelling ten slotte dat verzoeker na zijn aankomst in België nog zes jaar wachtte alvorens een asielaanvraag in te dienen relateert op ernstige wijze verzoekers noodzaak aan internationale bescherming. Van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij nood heeft aan internationale bescherming mag worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk informeert over de wijze waarop hij die bescherming kan bekomen en vervolgens met de nodige spoed een asielaanvraag indient. Dit klemt des te meer nu verzoeker zijn asielaanvraag slechts indiende nadat een procedure tot wettelijke samenwoonst werd afgewezen, hetgeen het opportunistisch karakter van zijn asielaanvraag beklemtoont.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in het minst in om de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker voorts niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet dient vastgesteld dat voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet kan volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit zijn beweerde regio van afkomst niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren en bijgevolg ook van zijn huidige nationaliteit is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER